Ukryta historia wersetu czterdziestego - numer trzydziesty czwarty

Ezechiel numer piętnaście

Jeff Pippenger
2026-10-28

Pięć ukrytych miesięcy

W 1838 roku Josiah Litch przedstawił poselstwo islamu, ukazane w wersecie dziesiątym, w powiązaniu z czasem określonym w wersecie piętnastym. Wówczas pewne elementy proroctwa pozostawały dla Litcha zakryte. Do 1 sierpnia 1840 roku Litch opublikował już bardziej szczegółowy wykład, oparty na tym, co po 1838 roku zostało mu objawione w poselstwie o „pięciu miesiącach". W 1838 roku część poselstwa o „pięciu miesiącach" z dziewiątego rozdziału Księgi Objawienia pozostawała dla Litcha zakryta. Zakryta część proroctwa o pięciu miesiącach została odpieczętowana dla Litcha przed 1840 rokiem, a odpieczętowanie to doprowadziło do objawienia się mocy Bożej w latach 1840–1844.

Okres pięciu miesięcy, o którym mowa w wersecie piątym, pozostawał ukryty aż do 2026 roku. Gdy Elżbieta wyszła z ukrycia po pięciu miesiącach, dołączyła do niej Maryja. Maryja wiąże pięć miesięcy ukrywania się z przypowieścią o dziesięciu pannach, ponieważ w przeciwieństwie do Elżbiety Maryja była brzemienną dziewicą, Elżbieta zaś była brzemienną kobietą, która przekroczyła już wiek rozrodczy. W obu przypadkach narodziny były na swój sposób cudowne, lecz Maryja była dziewicą. Wszyscy prorocy mówią o końcu świata, a dziewice reprezentowane przez Maryję w dniach ostatecznych to pięć mądrych panien, które tworzą filadelfijski ruch trzeciego anioła i których liczba wynosi sto czterdzieści cztery tysiące. Elżbieta i Maryja spotykają się w szóstym miesiącu, po pięciu miesiącach ukrywania się Elżbiety. Okres pięciu miesięcy, o którym mowa w wersecie piątym, pozostawał ukryty aż do 2026 roku.

Kiedy narodził się Jan, Maria powróciła do Nazaretu, a Zachariasz nie był już niemy. Maria przebywała z Elżbietą aż do zamknięcia drzwi w chwili wprowadzenia ustawy niedzielnej, kiedy przemawia proroctwo. Zachariasz jest kamieniem milowym alfa, który zostaje pozbawiony mowy, a zarazem kamieniem milowym omega, który przemawia w chwili narodzin swego syna. Zachariasz znajduje się na początku i na końcu, reprezentując zarówno pierwszego, jak i trzeciego anioła. Elżbieta jest poselstwem drugiego anioła, a Maria jest poselstwem krzyku o północy, które łączy się z Elżbietą po upływie pięciu miesięcy pozostawania w ukryciu.

Ośmioosobowa rodzina Noego pozostawała w ukryciu w arce przez pięć miesięcy, po czym arka spoczęła na górze Ararat. Wołanie o północy połączyło się z drugim aniołem w Exeter i trwało aż do zamknięcia drzwi 22 października 1844 roku, co stanowiło wypełnienie przypowieści o dziesięciu pannach. Maria dołączyła do Elżbiety w Exeter i pozostała z nią aż do narodzin Jana.

Poselstwem ukrytym przed Litchem w 1838 roku było poselstwo „pięciu miesięcy”. Ukrycie pięciu miesięcy jest symbolizowane przez osiem osób w arce; jego obrazem jest Elżbieta ukrywająca się przez pierwszych pięć miesięcy ciąży. To Pan zakrywał Swoją dłonią pięć miesięcy w 1838 roku, aż odsunął Swoją dłoń od pięciu miesięcy, pozwalając Litchowi opublikować datę na dziesięć dni przed wypełnieniem się zapowiedzi. Gdy w dniach ostatecznych poselstwo pięciu miesięcy zostaje odpieczętowane, tak jak jest ono obecnie przedstawiane, znajdujecie się na etapie sześciu dni zjazdu namiotowego w Exeter, trwającego od 12 do 17 sierpnia 1844 roku, po których następowało sześćdziesiąt sześć dni do zamknięcia drzwi 22 października 1844 roku. Były to siedemdziesiąt dwa dni, lecz gdy umieści się je na linii proroczej, a następnie wyodrębni punkty orientacyjne, można dostrzec, że znak oblężenia, przedstawiony przez zjazd namiotowy w Exeter, obejmował sześć dni, po których następowało sześćdziesiąt sześć dni aż do zamknięcia drzwi. W ujęciu proroczym okres ten jest przedstawiony jako 6 6 6.

Historię oblężenia, zobrazowaną przez okres od Exeter do 22 października, przedstawia Lamech z szóstego pokolenia w linii Kaina. Drzwi zostają zamknięte tuż po odpieczętowaniu proroctwa o pięciu miesiącach. Zamykają się stopniowo, lecz w adwentyzmie proces ten rozpoczął się 11 września i kończy się wraz z nadejściem oblężenia. Gdy nadejdzie oblężenie, przejawicie charakter albo Lamecha z linii Kaina, albo Lamecha z linii Seta. Liczbą tej historii w przypadku Lamecha z linii Kaina jest 6 6 6, natomiast w przypadku Lamecha z linii Seta i Kościoła triumfującego jest nią 7 7 7.

Ujawnianie się dwóch charakterów, reprezentowanych przez dwóch Lamechów oraz przez liczby 666 lub 777, rozpoczyna się od wydarzeń, które kierują uwagę opinii publicznej na adwentyzm, gdy pojawia się pytanie, dlaczego adwentyści milczeli na temat ostrzeżenia dotyczącego kul ognia w Nashville. Narastający spór staje się widzialną demonstracją poprzedzającą zamknięcie drzwi wraz z rychłym nadejściem ustawy niedzielnej, czego typem były zwierzęta wchodzące po rampie do arki. To nasilające się widzialne ostrzeżenie miało również swój typ w doświadczeniu Eliasza na górze Karmel oraz w ruchu millerowskim z 1844 roku.

Prorocza struktura oblężenia

Prorocza struktura oblężenia, które kończy się zniszczeniem miasta, przedstawia okres rozpoczynający się znakiem i kończący się znakiem. Przedstawia ona okres oraz punkt w czasie. Okres kształtowania się obrazu jest przedstawiany na różne sposoby. Każda tego rodzaju struktura prorocza w natchnionym świadectwie stanowi typologiczne przedstawienie okresu próby związanej z obrazem bestii, którego kulminacją jest znamię bestii.

> „«Obraz bestii» przedstawia tę formę odstępczego protestantyzmu, która ukształtuje się wówczas, gdy Kościoły protestanckie zwrócą się o pomoc do władzy świeckiej w celu narzucenia swoich dogmatów. «Znamię bestii» pozostaje jeszcze do zdefiniowania”. Wielki bój, 445.

Okres ten symbolizuje kształtowanie się obrazu ku czci bestii, będącego zarazem obrazem samej bestii; znamię bestii zostaje narzucone, gdy ów kształtujący się obraz osiąga etap, na którym może swoim głosem powołać do istnienia ustawę niedzielną. Znamię władzy Rzymu zostało

typologicznie przedstawione przez Nabuchodonozora podczas zburzenia Jerozolimy. Niezależnie od tego, czy chodzi o Babilon, czy o Rzym, schemat oblężenia kładzie nacisk na króla północy w dniach ostatecznych. Oblężenie prowadzone przez Orhana od 1333 do 1337 roku oraz cztery lata od 27 lipca 1449 roku do oblężenia Konstantynopola w 1453 roku nie tylko stanowią typ okresu od 11 sierpnia 1840 roku do 22 października 1844 roku, lecz oblężenia te podkreślają również rolę islamu jako dzieci wiatru wschodniego w proroctwie biblijnym. Motyw króla północy (Babilonu lub Rzymu) i wiatru wschodniego to „wieści ze wschodu i z północy" z Księgi Daniela 11:45.

> Lecz wieści ze wschodu i z północy zatrwożą go; dlatego wyruszy w wielkim gniewie, aby zniszczyć i doszczętnie wytracić wielu. Daniela 11:44.

Cztery lata od 27 lipca 1449 roku do oblężenia Konstantynopola w 1453 roku wyznaczają nie tylko okres czteroletni, lecz także — w powiązaniu ze śmiercią Jana Paleologa w 1448 roku — przedstawiają ten okres jako pięcioletni.

Struktura ta znajduje odzwierciedlenie zarówno w obu zburzeniach Jerozolimy, jak i w potopie za dni Noego. Jest ona obecna w pierwszej Passze w Egipcie, kiedy konieczne było, aby anioł zagłady ujrzał znak krwi na drzwiach, które zaprowadziły faraona i jego wojsko do morza, aż do chwili, gdy uwolniono wschodnie wiatry, a wody zamknęły drzwi prowadzące do ziemi obiecanej. Struktura ta występuje w historii alfa kościoła w Pergamonie, od roku 313 do pierwszej ustawy niedzielnej w roku 321, a także w historii omega Pergamonu, od dekretu Justyniana z roku 533 do ustawy niedzielnej z roku 538. W przypadku Pergamonu znakiem jest albo edykt, albo dekret, lecz oba zapoczątkowują okres, którego zwieńczeniem jest ustawa niedzielna.

Struktura oblężenia i zniszczenia Jerozolimy przedstawiona przez Ezechiela obejmowała okres od 587 do 586 r. p.n.e.: dwa lata przy inkluzywnej rachubie czasu i 1,5 roku przy rachubie ekskluzywnej. Inną proroczą strukturę oblężenia również reprezentują dwa lata kampanii pod Panion, która obejmowała bitwę pod Panion w 200 r. p.n.e. oraz oblężenie Sydonu w 198 r. p.n.e. Śmierć żony Ezechiela odpowiada śmierci Lameka, śmierci Jana Paleologa oraz bitwie pod Panion.